

CALIFICAREA — sumă de forme sau sistem dinamic?

In aproape orice întreprindere se desfășoară un grup de acțiuni care își propun drept scop ridicarea nivelului profesional al muncitorilor. In special al celor tineri. Enumerăm câteva cursuri de ridicare a calificării, olimpiade, concursuri profesionale, dezbateri pe teme tehnice, concursul „Cartea tehnică al producției”, schimburi de experiență, demonstrații practice etc. Cum nu același fel, a de la sine există o interdependență, că toate alcătuiesc un sistem. Prin urmare, conceperea și desfășurarea oricărei acțiuni de acest gen trebuie să se facă pe baza întregii în sistem, prin cunoașterea celorlalte și stabilirea în funcție de acestea a tematicii, a volumului de cunoștințe, a punctelor de insistență, a ceea ce trebuie să treacă și să continue pe o altă treaptă și într-un alt mod o problemă sau alta care a constituit și subiectul celorlalte sau a unor dintre ele. Acest punct de vedere este îndreptățit nu numai de faptul că toate acțiunile enumerate mai sus sunt organizate pe aceeași direcție — ridicarea nivelului profesional — ci și de faptul că toate (numai cursurile de ridicare a calificării ar putea constitui până la un punct o excepție) cad în competența unui singur factor — organizația U.T.C.

dezbateri. Fiecare ar fi fost, așa cum ne exprimăm părerea și mai înainte, ca stabilirea conținutului acestora să pornească de la ceea ce s-a acumulat anul trecut prin cursurile de ridicare a calificării.

acumulări nu rețese nici din examinarea tematicii concursurilor tinute în acești întreprinderi într-o perioadă mai mare. Fie la Uzina „Laminorul” sau la Uzina mecanică din Galați, fie la Fabrica „Letca” din Bacău sau la Sântierul naval din Brăila, tematica de la un concurs la altul este aproape identică. Cum înaintăm atunci, dacă ne învârtim în cerc? Iată deci câteva elemente care explică de ce concursurile profesionale, așa cum sunt ele concepute, sînt în general nestimulative, de ce participanții se pot prezenta în fața examinatorilor și a publicului fără a fi nevoiți să citească un minimum de cărți tehnice, ci doar să-și amintească ce au învățat anterior. Necerindu-li-se noi noțiuni, noi cunoștințe, tinerii muncitori nu-și pot însuși nici deprinderile necesare unui studiu individual, — element esențial în procesul ridicării nivelului de calificare.

In formele de pregătire profesională să primeze imperativele procesului de producție din întreprindere

colegi și am stabilit întrebările. A făcut fiecare diferite propuneri.

Confruntăm întrebările și răspunsurile de la olimpiadă, ale unui concurs profesional cu tematica predată la cursul de ridicare a calificării. Constatăm că întrebările ating unele puncte ale tematicii, că răspunsurile alcătuiesc o sinteză. S-a realizat în acest fel doar un singur scop, acela al fixării în memorie a cunoștințelor dobândite anterior. Dar celălalt scop, al acumulării de noi cunoștințe, a rămas de mai departe un deziderat.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe directorul general al O. M. S.

Marți dimineața, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit pe Marcelino C. Candau, directorul general al Organizației Mondiale a Sănătății (O.M.S.), care se află în vizită în țara noastră.

TINEREȚEA — EMBLEMA TEATRULUI

MIHAI SABIN

Teatrul Tineretului din Piatra Neamț reprezintă o apariție singulară în peisajul nostru scenic. Nu pentru că aici înlocuiește direcția arhitecturală a teatrului, ci pentru că actorii pietreni ar practica o ipostază a profesiei care să-i deosebească de colegii lor din alte teatre, ci pentru că la Piatra Neamț poate fi descifrat un teritoriu al artei tinere, străbătut de iluminatii și credință în rolul actorului. Teatrul pietrean exprimă convingerile morale și estetice ale celei mai tinere generații artistice, cristalizându-se ca un punct nodal al atitudinilor ce împlinească o bună parte a fenomenului nostru teatral.

LA EFES-SELÇUK: STRĂLUCITUL SUCCES AL ANSAMBLULUI „POIENIȚA”

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit din partea membrilor Ansamblului folcloric „Poienița” din Brașov, aflat la Efes Selçuk, în Turcia, o telegramă prin care artiștii români își exprimă bucuria pentru cucerirea statutului de au a zeiței Artemis, trofeul suprem al Festivalului folcloric desfășurat în această localitate.

Situată la poalele și pe pantele colinei Pion, pe țărmul egeean al Anatoliei, străvechea cetate a Efesului este astăzi un important centru turistic, în care se află și teatrul antic unde a fost organizat festivalul. În acest caz, capabil să pună în valoare toate fațetele unui talent, să aprofundeze profesionalizarea, capabil, într-un cuvânt, să restituie actorului partea sa de adevăr, adeseori pusă în umbră de ambiția totalitară a cîte unui experiment regional. În pofida demonstrațiilor severe, Cojar a dovedit prin aceste spectacole că

IN CAMPANIA AGRICOLĂ NICI O ÎNTÂRZIERE NU MAI POATE FI RECUPERATĂ FĂRĂ O DIMINUARE A RECOLTEI

La ora cînd transmit aceste rânduri, pe ogoarele cooperativelor agricole din județul Maramureș se pregătește actul final al celei mai importante lucrări din actuala campanie — semănatul. Folosind rațional posibilitățile create de timpul favorabil din ultimele zile, utilizînd la valori superioare capacitățile de producție a tractoarelor, concentrînd pe terenurile nemecanizabile stelajele proprii, tăraniile cooperatori din nordul țării au reușit să recupereze o parte însemnată din întîrzierile în însămînțarea culturilor. În cea mai mare parte a unităților agricole, din acest județ, în zilele de 1-4 mai s-au atins și menținut cotele cele mai ridicate ale vitezei zilnice la însămînțări. Ca urmare, pînă în seara zilei de 6 mai, 60 de cooperative agricole au încheiat semănatul porumbului, iar alte 40 au îndeplinit planul inițial.

apar fără nici un temel. Dacă, de pildă, cooperatorii din comuna Lăpuș, Oas, Artusău au terminat însămînțări, aceasta este urmarea directă a faptului că aici terenul a fost din vreme pregătît, că mecanizatorii au dispus de timp larg de lucru, iar mijloacele mecanice au fost folosite din plin. În numai două zile, la

Jurnal
U n asemenea fel de evidență pe care eu propun, și pe care mi-am propus mie în-aintea mea de multă vreme, e să vă tîneti un Jurnal. Pe cît posibil cit mai la zi, și nu așa cum fac eu. În Jurnal, bineînțeles în jurul celor publicate, s-au făcut fel de fel de teorii. În chestiune a emis odată o părere și George Călinescu, care spune că orice autor de Jurnal se gîndește, atunci cînd își consemnează astfel un fel de biografie, că într-o bună zi aceste texte vor fi editate și vor cădea sub ochii lectorului. Cu alte cuvinte vrea să înțeleagă că atunci cînd consemnăm într-un Jurnal ne impunem o cenzură, ținem să apărăm în ochii cititorilor sau al urmașilor într-o anumită lumină, nu ne dezvelim integral. Ba, în unele părți, mai tîmboase ale sufletului nostru, să plutească

UN FEL DE EVIDENȚĂ
GHEORGHE SUCIU
pe mai departe în vacuum. Asta dacă sîntem locați cu noi înșine. Dacă nu, atunci dăm în Jurnal o imagine care nu ne este cea diurnă și familiară, ci una dorită, una spre care aspirăm, dar pe care nu o putem atinge. În cazul acesta, Jurnalul a devenit un gen literar, ceea ce nu a fost la început, căci la început, după părerea noastră, Jurnalul a fost jurnal de bord sau raportaj intim.

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDER.

Adolescența este vîrsta cînd nu există „nu știu”, cînd te-tele problemele, de la cele mai grave ale lumii și ale omului, pînă la cele mai mărunte, sînt cercetate, analizate cu un viu interes. Poate este vîrsta celei mai adînci filozofii pentru că nu s-au născut îndoielile, nu s-au arătat la orizont limitele.

tot comparativ, satisfacții sau regrete pentru alegerea inițială.

necesarul de inutil, de a înfățișa într-o viziune personală cele asimilate. A tocii materia sau a o învăța temeinic este o problemă de personalitate, pe care nu ne-o putem forma decît singuri, în timpul nostru liber. Poate realității cunosc, mai bine decît cei de la uman, secretul organizării a acestui timp, a dirijării lui eficiente.

VÎRSTA JUVENILĂ ȘI SIMȚUL REALITĂȚII

Intr-o zi se încheie o dispută între elevii unei clase a XII-a umaniste și colegii lor de la real, de la Liceul „Ion Slavici” din Arad. Cu trei ani în urmă cele două secții ale liceului oferiseră prima posibilitate de opțiune delibereată, prima formă de auto-analiză conștientă a inclinațiilor și talentelor lor. Alexescu deja un drum, începuseră dezbaterile de structură care, dincolo de notele cataloagului, le conferă o personalitate distinctă. S-au acomodată, unii mai greu, alții mai ușor, cu exigențele fiecărei secții. Cum e și firesc, au început să se compare, să întreprindă,

rat și ne numesc, cu un termen școlăresc, tocilari. Au impresia că învățăm manualul pe dinafară, că citim literatura și o re-po-vestim apoi.

REALIȚII „CALCULEAZĂ” IMAGINAȚIA?
Călin Munteanu: Umanității zice despre noi că sîntem prea rigizi, că modul nostru de gîndire tînde spre automatism. E drept că lucrăm cu formule, cu scheme necesare oricărui științ exacte. Dar asta sî înseamnă că devenim niște roboți?

— Am de lucru azi în toate orele, i-am spus Elei care stă-n bancă lângă mine.

— Ce? Ce-ai zis?
Aha, n-auzea. Când nu știe și-i suflu, înțelege imediat. Dar așa, până s-audă ea, m-ar fi auzit profesorul. Așa că i-am scris pe caiet: „Să-mi spui când vine profesorul. Da?”

— Ți spun. Da' ce vrei să faci?

— Să scriu.

— Ce să scrii?

— Ceva. O nuvelă. Și-ncepusem să scriu. Ela se uita. Ce era să-i fac?

— Am vrut să scriu odată un roman, da'...

Păzea! Șase! Venea profesorul.

— Da' ce? am întrebat-o după ce plecase.

— N-am talent.

— De unde știi?

— Cred.

— Taci odată, că trebuie să scriu.

Scriam în oră fiindcă

acasa mama m-ar fi întrebat ce scriu și pe urmă ar fi vrut să citească și pe urmă dac-aș fi luat un patru, mi-arăta ea nuvelă! Și pe urmă, în oră și vin toate ideile.

— Ștefana, ai greșit, mi-a spus Ela.

Uf ce pisăloagă!

— Ce-am făcut?

— Ai mâncat subiectul.

— Ea predicatul. Da' nu l-am mâncat, nu l-am pus. Așa am vrut.

Ela habar n-are de gramatică. I se întâmplă foarte des să spună subiect în loc de predicat.

— Nu există propoziție fără predicat. Așa scrie-n carte, mi-a spus.

— Ei „nu există”. În opera modernă există.

— Tu scrii operă modernă?

— Da.

Am mai scris câteva rânduri și de-odată o văd pe Ela că rupe și ea o foaie și începe să scrie.

— Ce faci? am întrebat-o, ne prinde pe amândouă

— Scriu și eu o operă modernă.

Peste cinci minute terminase.

— Citește, mi-a spus.

Ce bine ar fi fost să mă lase-n pace! Am citit totuși. Scrisese trei rânduri proaste. Cred că vroia să fie un început de roman

dar și-ai găsit! S-a apucat din nou:

— Nu mai scriu operă modernă. Scriu ceva serios. Foarte serios. Un roman!

— Bine scrie. Da', nu pierde timpul, i-am spus. A și scris. Titlul era: „Doi oameni”. Chiar că era serios.

Tocmai atunci, Victor, care stă-n fața noastră, s-a aplecat să-și ridice creionul, așa c-am văzut ce scria în caietul lui. Doamne, ce scria: „Pe fereastră”.

Când privesc pe fereastră Văd bătrînii castani

Ce stau în curtea noastră De un car de ani.

Aha, un poet! Când te gîndești că sintem trei scriitori într-o clasă! Și toți profesorii spun că o clasă mai proastă n-au mai avut.

— Ștefana, știi ce-l asta? (Ela asta nu mă lasă nici să mă gîndesc!) Caietul cu scuarțe albastre din dreapta ta.

— Ce-l? — Teatru'lui Alice. Treizeci

de pagini a scris. A spus să-l citească.

Și Alice scria literatură! Patru scriitori într-o clasă!

— Scoateți o hîrtic, spune profesorul din păcate, și scrieți! extemporal din lecția pe care-am predat-o acum.

Grea lovitură!

Nu ne-a adus încă extemporalele, dar probabil că noi scriitorii o să luăm toți patru.

Nu e nimic, să vadă și să știe toți cum sint persecutate tinerele talente din clasa noastră.

ȘTEFANA BERCEANU
cl. a IX-a

(Din revista „2000” a Liceului nr. 21 din București).

Cîntece de olar

I
Cînd soarele de singe urcă dealul cu lene și milă,
Olarii apei de lut, cu coame și bărbi de argilă
Se duc încet, încet,
Ca un mil tiritor
Se duc
În Valea Facerii Ulcioarelor.
Cînd soarele-ntărește lutul
Și se sfîrșește începutul,
Olarii grei se spală-n rîu
Puternici, uriași, goi pîn'la briu
Mîncîncă, roată strînși cu toții
Bătrînii, toții și nepoții
Și beau undă izvorului
Prînsă-n lutul ulciorului.
Noaptea se întorc la casele de lut
În somnul adînc iau totul de la început.

II
În nopți și zile picurii s-au strîns
În ulciorul lutului ascuns

Desen de IOV MARIA
Liceul de arte plastice

Sub pașii celor înșetoși
De stropii-adîncului chemași.
Dorind fiorul cristalin
Ei scormonesc și scormonu-i un chin
E piatra aspră, lutul îndrîjit
Și înșetatul cade-adesea vlăguit.
Pușini ajung să beie din izvor
Din viul apelor renăscător,
Din viul apelor ascuns în lut,
Din viul apelor de început.

III
Am vrut să beau apa curată
A izvorului din Pădurea-Nencercată
Mi-am făcut ulcior de lut,
De lut crezut neînceput.
Dar cînd am vrut să beau din
Izvorul Curat

Din ulciorul neîncercat,
Am găsit lacrimi în apa de izvor
Și oase-n lutul de ulcior.

EUGEN BURCETE
Liceul „I. Creangă” București

tinerele talente

polițist. Era prost. Dar i-am spus că e bun, ca să mă lase să scriu.

— Da' e operă modernă?

— Modernă nu e, i-am spus, da' e bună!

A rupt-o.

Peste cinci minute mi-a arătat alte cinci rânduri. I-am spus că e bună. Dar pe ea n-o interesa asta.

— Nu e modernă. Scrie alta, da' lasă-mă odată-n pace. A și scris alta. Titlul era, oricum desul de modern. „Ceapă”. Ce scrisese era o ineptie, dar pe ea o interesa să fie modernă. Scrisese așa: „Un om găsește o ceapă. O pictează. Pe urmă o înghite. Ce bună a fost!”

— E modernă, i-am spus. Credeam c-o să termine,

de pagini a scris. A spus să-l citească.

Și Alice scria literatură! Patru scriitori într-o clasă!

— Scoateți o hîrtic, spune profesorul din păcate, și scrieți! extemporal din lecția pe care-am predat-o acum.

Grea lovitură!

Nu ne-a adus încă extemporalele, dar probabil că noi scriitorii o să luăm toți patru.

Nu e nimic, să vadă și să știe toți cum sint persecutate tinerele talente din clasa noastră.

ȘTEFANA BERCEANU
cl. a IX-a

(Din revista „2000” a Liceului nr. 21 din București).

SURIS

FABULĂ GEOMETRICĂ

Pe perețele casei mele, cineva a desenat fără talent un pătrat.

Pe perețele casei vecine, altcineva a desenat cu mult talent Un pătrat genial.

FABULĂ CU OUL

Intr-o bună zi,
Oul a pornit să-și caute coaja.
Se rastogolea din deal în vale
Murdar și dezumflat.

Cînd și-a găsit-o
Într-un cuibar proaspăt
Oamenii i-au închinat
Imnuri de perfecțiune.

MARIAN GOGOĂȘE
Liceul nr. 35 București

FĂRĂ CUVINTE

Desene de SUCIU MIRCEA
Liceul „Mihail Eminescu”
București

Totul, absolut tot ce se înfăptuiește măreț și durabil jur-impresurului nostru își împlinește temeliile concomitent în două straturi profunde: în pământul acestei țări și în tradiția gândirii și simțirii poporului român. Oricine crează ceva merit să sporească, fie și printr-o infimă contribuție, zestrează materială și spirituală a patriei, are obligația sfântă de a-și concepe opera în spiritul legilor morale neserice, dar știute, respectate și păzite de veacuri aici, pe versanții Carpaților: cinste, dragoste de adevăr și dreptate, credință în slujirea cauzelor celor mulți, sete de integritate și de frumos. Este marea, nobila pecete a responsabilității fecerului înaintea tuturor.

Punându-și coloanele la dispoziția tinerilor talente din rândurile elevilor, „Preludiul” și-a propus să permită celor dotați urcarea primelor trepte din lungă ucenicie literară care-i așteaptă de aici înainte. Insuși titlul suplimentului literar al „Scinței tineretului”, sugerează cu transparență rotunde dinții ale acestei munci de ucenicie, perioadă plină de promisiuni dar și de trudă stăruitoare, perioadă indispensabilă oricărei reușite viitoare a celor ce, astăzi pe băncile școlii, se vâscază poezii, prozatori, dramaturgi, critici literari. Dar dacă e firesc ca tainele scrisului să se lase cu greu — și numai una câte una — zmulce, dacă e firesc ca piscurile

măestriei să se deseneze de-abia în zare, iar plină la ele poteci înguste să traverseze zone deocumdată inaccesibile, în schimb este cu totul nefiresc ca aspirații la literatură să sfideze a-b-c-ul eticii scriitoricești, este cu totul inadmisibil să tolerăm, în „Preludiul” nostru, manifestări ale unui

UN CUVÎNT DESPRE CINSTE

flagrant dispreț pentru normele elementare ale actului de creație.

Or, din păcate, suplimentul literar al elevilor cunoaște adîncul dezgust de a se fi întîlnit, fără voie, cu practica „împrumuturilor” din opera altora. Aceste — să le spunem pe adevăratul lor nume — furturi ordina-

re (vezi în nr. 22, „Superarheologul” cu care Benona Neagoe de la liceul Gh. Bariț din Cluj l-a frustrat pe Marin Călin de o poezie publicată în „Scința pionierului”—1966; vezi, de asemenea, în nr. 23 „Visul”, simplă transcriere, operată de eleva Mariana Dicianu, de la liceul „D. Holintineanu” — București, a poeziei „Aparență” de Marcel Bredașu, publicată în volumul „Dialectica poeziei”) terfelesc obrazul colegilor din clasele și școlile respective, întîneză aspirația sinceră spre activitatea de creație a elevilor noștri, aruncă o pată asupra prestigiului publicității literare școlare. Orielt de puțin la număr, asemenea amatorilor de glorie literară dobîndită fără muncă pot compromite o întreagă generație de tineri condeie, dacă dinaintea fraudelor nu se ridică zidul categoric al blamului public. Hoții de mirele gata strînsă trebuie să știe că nu se bucură de impunitate: în acest sens cred că este de datoria organizațiilor U.T.C., a tuturor colegilor din școlile respective să discute cu toată severitatea aceste cazuri și să tragă concluziile necesare.

Dincolo, însă, de gustul sălcu lăsat de revoltătoarea lipsă de conștiință manifestată prin faptele amintite mai sus, o sumă de întrebări se ridică. Să zăbovim puțin asupra lor.

STEFAN IUREȘ

(Continuare în pag. a II-a)

DE MAI DĂRUIRE

Cum nisipurile se fac spre seară fîntini
Și vîntul primăverii se rostogolește prin arbori
Mă-ngrop în galben de griu,
În pace adîncă, în lucruri
Și ciocnindu-mă de paștele de aur al pescarului,
De cer, de munți și de arăși
Înalt nesfîrșit de cîntec:
Cîntec de patrie
Cîntec de inimă
Cîntec de dragoste...

CALIN SABIN
Liceul nr. 2 Slătina

Desen de ELENA CARMEN CULA
Liceul de arte plastice

Carnet literar de vacanță

Întîlnirile dintr-o cenacul „Luceafărul” al elevilor ieșeni și „Săgetătorul”, omologul său bucureștean, au intrat în tradiție.

În vacanța de primăvară, elevii din cenacul ieșean au făcut o nouă vizită colegilor bucureșteni, prilej de reînnoțire a prietenii literare și de confruntare a realizărilor din ultima vreme. Cele două sedințe de lucru, consacrate schimbului de experiență, au scos în relief progresele înfăptuite de cele mai reprezentative condeie ieșene și bucureștene pe linia unor creații autentice. Versuri și proză de bună calitate au citit ieșenii Vasile Mihăescu, Svetlana Nedelcu, Doina Ignea, Valeriu Condurache, Crengu-

la Diaconescu, Cristina Tomovici și bucureștenii Bogdan Ghiță, Doina Uricaru, Ioana Crăciunescu, Dan Nasta, Gabriela Nicolau, Sorin Grigoriu.

Lecturile nu au prilejuit doar o trecere în revistă a unor producții variate ca tematică și modalități artistice, ci și un viu schimb de opinii privind rostul și modul cum trebuie orientată critica într-un cenacul școlar pentru evitarea aprecierilor de complexență, impresionismului inconsistent sau teribilismului. Din mînnuchiul primăvăratec de creații ale cenacului ieșean am ales cîteva flori pentru cititorii „Preludiului”.

OBSERVATOR

IEȘENII LA BUCUREȘTI

INCHINARE

Se culcă-n clopote trupul meu de crin
dorind din bocete nimic să se întoarne
Țărîna curge aspru din sînge în lumini
și cerul din țărîna se-adapă prin lucarne.
În focul stîns de fumuri clipește ne-nțeles
canturul ars cu lună din seva de fîntini,
iar dincolo de moarte nehotărît trăiesc
cuvintele răsrite într-un descînt de mîini.

II

Din pulberea sacră a să-ți ridic canturul
fără ca iarba dimprejur să țoșnească.
De-alina mers pe zare, în gemete, azurul
din așele-mi cabaară în carnea ta cerească.
Crestecăz liniștea ispititor și rece,
închisă-n glas de ornice, cu gheara-i năclăită,
adîncul, cu obrazul din care te petrece
inima mea prea albă în haina de ispită.
Ca-ntr-un descînt de vrajă te urc adînc prin ruguri
cu sufletul în vulturi de cețuri blestemate,
căci dincolo te-astept într-un noian de trupuri
rodind cu șerpui, mere și cu heruvi, păcate.
VASILE MIHAESCU
Liceul nr. 2 Iași

POARTA SĂRUTULUI

Ne-am iubit buzele crescute-n piatră, reci,
pe un țărîm marț în scaici, uitat pe hartă,
și nu știm dacă poarta a crescut în noi
sau dacă noi am caborit în poartă.

Nai ne-am născut nemuritori într-un sărut
temîndu-ne să nu ne ardem cîntecul doadată
și-am murit alergînd după noi
cu nemurirea aprită pe buze de fată.

VALERIU CONDURACHE
Liceul nr. 1 Iași

ȘOTRON

Pătrat de ioc,
Pătrat de-asfalt
În ce gînd chemi
Din suflet bătrîn
Copilul uitat?

Pătrat de ioc,
Pătrat de-asfalt
În piața rotundă
Norocu-i jucat.

CRISTINA TOMOVICI
Liceul „G. Ibrăileanu” Iași

calendar

Ziua de 7 mai marchează împlinirea a 75 de ani de la începutul procesului...

La 28 mai 1862 stăruia din Viena anunțată, ca o veste senzațională...

„Masa”, despre mișcările cărora zărele austriace aveau să-și întindă...

75 de ani de la Procesul Memorandumului

Moment remarcabil din lupta de eliberare națională

Yesif I un Memorand asupra situației lor deosebit de grele și pentru a cere intervenția...

Cu yolele pe lac

Recent încheiate competiții de baschet, respectiv campionatul național feminin...

MERIDIAN

1-6, 1-6, 7-5, 3-6 La Rodriguez (Chile). ● Boxerul francez Jean Joseph este unul din campionii...

AGENDA

TOVARAȘUL GHEORGHE APOSTOL A PRIMIT DELEGAȚIA FEDERAȚIEI SINDICATELOR DIN VIETNAM

Marti dimineață, tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Uniunii Generale...

Marti dimineață tovarășii Emil Bodnaru, vicepreședinte al Consiliului de Stat...

VIZITELE DELEGAȚIEI PARLAMENTARE A R. S. F. IUGOSLAVIA

TULCEA — Trimișul Agerpres, Ștefan Bratu, transmite: Marti dimineață delegația parlamentară iugoslavă...

La Brăila oaspeții au fost întâmpinați de președintele Consiliului popular al județului Brăila...

Decernarea titlului de „Doctor Honoris Causa” în științe medicale dr. Marcolino Candau

În aula Institutului de medicină și farmacie din București a avut loc marți după-amiaza...

Strălucitul succes al ansamblului „POIENIȚA”

Ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a primit marți pe dr. M. G. Candau, director general al Organizației Mondiale...

În campania agricolă

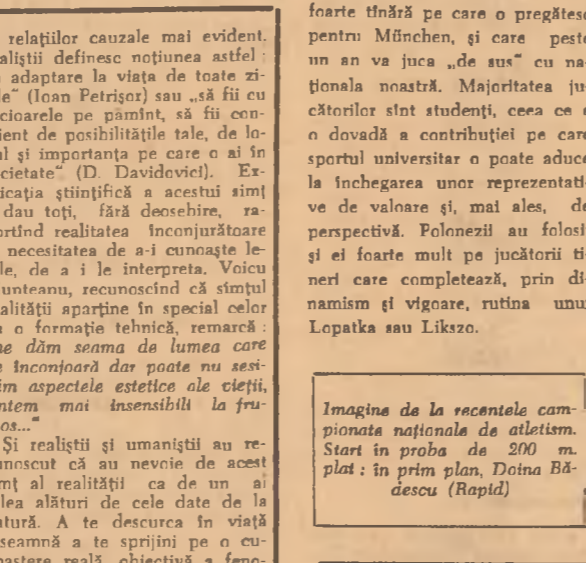
pentru utilizarea eficientă a tractoarelor, folosindu-se din plin atelele proprii semănătorii...

Marginalii la două turnee de baschet

Antrenorii noștri au adunat tot ce e mai valoros și mai consacrat în baschetul românesc...

RETROSPECTIVĂ ȘI PERSPECTIVĂ

fizice nu le permit decât o singură evoluție bună într-un turneu...

Imagine de la reventele campionatului național de atletism. Start în proba de 200 m. plat: în prim plan, Doina Bădescu (Rapid)

Calificarea

nechestia schimbării modului de abordare a acțiunilor destinate ridicării nivelului profesional...

Imagine de la reventele campionatului național de atletism. Start în proba de 200 m. plat: în prim plan, Doina Bădescu (Rapid)

Calificarea

nechestia schimbării modului de abordare a acțiunilor destinate ridicării nivelului profesional...

Calificarea

nechestia schimbării modului de abordare a acțiunilor destinate ridicării nivelului profesional...

(Urmare din pag. 1) nouă, oamenilor de rând. Se cred adesea niște neînțeleși, dar care ei pe ei se înțeleg?

Călin Munteanu: Pentru ei, a avea imaginație înseamnă a fi original. Și a fi original este similar cu a gândi și a emite idei năstrușnice...

Ioan Petrișor: Imaginație avem toți, chiar dacă a noastră se exprimă prin variantele găsite în rezolvarea unei probleme sau prin gradul mai mare de aprofundare a unei teoreme...

Sorin Dragomir: Mai strimț, n-o lăsam s-o ia razna. În fond, și matematicienii scriu poezii, iubește muzica, deci lucrează cu sentimente sau cu sufletul...

Ioan Petrișor: Poate au și ei epetale judecându-ne așa. Și, la exacte ne imprimă o carcacă „scăciune, un grad de abstracti... care ne îndepărtează de lucrul în frumusețe, sensibil.

PUNCT DE ÎNTILNIRE: SECOLUL TEHNICII Tenția tehnicii este o realitate evidentă. S-ar putea spune că epoca născută a științei și că atmosfera încălzită de știința exactă a secolului nostru a produs o descoperire a unor talente mai rare pe vremuri...

Virsta juvenilă

le cu... nedumeriri: „Na dorim simțul realității, nu știu dacă-l avem. Ceea ce știu bine e că nu vedem lumea frumoasă chiar atunci când e urât și de aici pînă la opera de artă nu e decât un pas...” (Florin Didilescu), sau metafizicează noțiunea „nu înțeleg orbecăie omului printr-o lucruri, goana lui după profitori materiale, și trecerea de la scopuri obiective la cele subiective” (nesemnat). Inclinată spre o explicație psihologică, raporta la individ, și deosebește de „aliși. „Modalitatea de a fi coordonată acțiunile în conformitate cu un scop avantajos, a nu pierde din vedere determinările obiective”, conchide Grigore Georgiu, explicând că exagerarea simțului realității „duce la pierderea omului printr-o afacere, dizolvarea lui în realitate lor lipsă lui duca la pierderea omului în el însuși”.

